

פ"ז חטאת עוף

גמ' סו: - סח.

חטאת ועולת עוף בשינוי פסולין אבל אין טומאת נבילה ויש מעילה
חוץ מעולה למטה דמלק והזהר כחטאת לשם חטאת לר' יהושע (הגם דלא יצא חובתו) דאין מועלין
[נמשכה ונעשית חטאת (רש"י - במליקה)], ור"א חולק

פשוט א' בגמ' שחטאת למעלה לגמרי כעולה נעשית עולה
ורב אשי חולק - דכבר יש שם חטאת שלא לשמה במליקת סימן ראשון בלבד

גמ' סח. - ע:

מליקה בפסול מוציאה מידי נבלה - בפסולו בקדש [אהני שאם עלו לא ירדו, דוקא כ"טריפה" מטמא -
שאין מתרת איסור]
ולא מלק בסכין, מלק שאינו ראוי לקרבן (רש"י כתי' בר' אלעזר - בע"מ וחולין נטהרין לר"מ), מלק בחוץ,
מליקת זר - לרב מטמא, ור' יוחנן חולק [רש"י - דאשכחן הכשירה בבמה]
אבל קמיצת זר אם עלה תרד [אין קידוש כלי במנחה בבמה]

כל שחיטה בפסול אינו מטמא - בפנים [דוקא כ"טריפה" ששונה בפנים כבחוץ],
קדשים בחוץ [הועילה לכרת]

עוף טריפה - ר"מ - שחיטה ומליקה מטהרת [ק"ו מבהמה שמטמא במגע ובמשא, היקש זאת תורת
הבהמה והעוף - המכשיר לאכילה מטהרת טריפתה]
ר' יוחנן - אבל לא בע"מ, ר' אלעזר - אף בע"מ ואווזין (רש"י - קדשים, רש"י כתי' - אפי' חולין)
ר' יוסי - שחיטה מטהרת ולא מליקה [דיו]
ר"י - תמיד טמאה [נבלה וטריפה]

חלב נבלה של טהורה אינו מטמא [חלב נבלה וחלב טריפה יעשה לכל מלאכה]
אבל לא בשל טמאה [אין במינה "טריפה"] ולא דחיה [לא תאכלוהו - משא"כ בחיה]
לכו"ע איסור נבלה וטריפה חל על איסור אכילת חלב [חלב נבלה וחלב טריפה]
לר"מ טומאת בית הבליעה בכזית בכדי אכילת פרס
עגלה ערופה לא מטמאה [כפרה כקדשים] ואפי' חלבה [כל חלב - אפי' מתה]
וספק בערף עז (בהמה דקה)

רש"י סח. - סט:

מליקה בסכין = חלדה - רש"י - דנועץ ראש הסכין, רש"י חולין - נינעץ הסכין תחת העצם
פסולו בקדש - לרש"י - משבאה לעזרה

מליקת כהן בע"מ - לרש"י - לא מטמא לר' יוחנן
אונן, טמא, פסולין - לרש"י - לרב מטמא

רש"י כתי' - מליקה נבלה היא ומגזה"כ הותרה באכילה

למ"ד טריפה אינה חיה, ולר"י בעוף אפי' למ"ד חיה -

רש"י - מטמא כנבלה בחיים, לגי' רש"י שלנו - בתלש ממנו כתולש מן המתה